

Arrest

nr. 266 577 van 13 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat E. VAN DER HAERT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Nigeriaans nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Imo State, in Ebenator Ekwe. U bent etnisch Igbo. Op jonge leeftijd verhuisden uw ouders naar Lagos, Lagos state, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Nigeria. U verloor uw vader in een ongeval. Al snel stopte u met school en ging u bij uw oom, de broer van uw moeder, een opleiding volgen om elektricien te worden. U werkte daarna voor uw oom en u ging ook bij hem wonen. In september 2013 werd uw zus C. gekidnapt door een jongen die een relatie wilde met haar, ze was toen in haar huisvestiging bij Lasu Universiteit. Haar huisgenote, R., had een van de vrienden van de jongen herkend, en belde uw oom om te zeggen dat ze uw zus hoorde schreeuwen. Uw oom ging praten met R., en ging nadien samen met uw moeder aangifte doen bij de politie over de verdwijning van uw zus.

Op basis van de getuigenissen van R., kon de politie drie verdachten aanhouden. Enkele dagen later werd het lichaam van uw zus gevonden in een bouwwerf. De daders ontkenden dat ze uw zus hadden ontvoerd en vermoord, en via corruptie en omkoping werden ze voorlopig vrijgelaten. De rechtszaak werd verplaatst naar een andere datum. De vader van de moordenaar was een Bale, een chieft van de plaatselijk Yoruba etnie. Rond Valentijnsdag 2014 was u samen met uw oom en zijn vrienden in een bar om naar shows te kijken. Jullie hadden ondertussen vernomen dat de daders vrij waren. Uw oom zag de moordenaar van uw zus in de bar, en begon met hem in discussie te gaan. Uw oom aanvaardde niet dat die man op vrije voeten was en plezier maakte. Het escaleerde in een gevecht waarbij uw oom de jongen op zijn hoofd sloeg met een stok. Hij wilde de jongen zwaar verwonden. U probeerde uw oom te stoppen. Uw oom droeg u op om weg te lopen naar een vriend van hem in Agbara, hij ging zelf elders onderduiken. De jongen overleed aan de gevolgen van die slag. Uit wraak zijn vrienden van hem de werkplaats van uw oom in brand komen steken. Ondertussen zocht de politie u en uw oom voor de moord op de jongen. De vriend waarbij u verbleef, zei dat u niet meer daar kon blijven en regelde uw vertrek via een vriend van hem. In februari 2014 hebt u Nigeria verlaten en bent u naar Libië gegaan. In 2015 kwam u aan in Italië en deed u een verzoek om internationale bescherming. U deed ook een verzoek in Duitsland in 2017 en in Nederland in 2018. U ontving een weigeringsbeslissing van Italië en uw beroep werd verworpen op 5 september 2018. Op 25 juli 2018 kwam u aan in België en op 30 juli 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS oordeelt dat u er niet in slaagde geloofwaardig te maken dat u uw land verliet vanwege een gegronde vrees voor de represailles van de vrienden en familie van de moordenaar van uw zus of uit vrees voor de politiediensten, die u zouden zoeken naar aanleiding van de dood van de moordenaar van uw zus door toedoen van uw oom. (Notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10, 11.)

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u in feite verklaart in februari 2014 getuige te zijn geweest van een aanval gepleegd door uw oom (de jongere broer van uw moeder, naar wie u ook wel verwijst als uw 'oudere broer' of 'broer'), die de dood van Bola tot gevolg had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5, 10, 11, 19). In deze omstandigheden is het niet meer dan logisch en gerechtvaardigd dat de politie u in dit verband zou willen ondervragen, als medeplichtige dan wel als getuige. **Dit betreft de normale gang van zaken in een gemeenrechtelijke procedure en uw bewering naar aanleiding van uw aanwezigheid/betrokkenheid bij dit incident gezocht te worden door de politie veronderstelt niet per definitie een nood aan internationale bescherming.** Ook met betrekking tot uw oom kan opgemerkt worden dat hij, door uit Nigeria te vertrekken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10, 11, 20), zich heeft onttrokken aan een gerechtvaardigd onderzoek naar slagen en verwondingen, terwijl u op geen enkele manier aantoont dat u of uw oom geen eerlijk proces zouden krijgen indien jullie inderdaad het verloop van dergelijk proces zouden afwachten. Integendeel, u stelt zelf dat, indien u zou slagen in de rechtbank (wat u dus geenszins uitsluit), u de wraak van de vrienden van de gedode jongen vreest (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22, 23).

Bovendien schept u geen duidelijkheid wat betreft de juridische procedures die opgestart werden in Nigeria. Ten eerste spreekt u zichzelf tegen over de verschillende rechtbanken en de verschillende processen in uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS. Voor DVZ had u verklaard dat er "een proces tegen u gestart is in 03/2014 op de rechtbank Lagos State High Court" (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, pt. 3.2, in het administratief dossier). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS maakt u hier echter geen vermelding meer van. Meer nog, gevraagd of er ooit een proces kwam voor de moord op de jongen [Bola, n.v.d.r.], stelt u dit niet te weten.

Geconfronteerd met deze bevindingen kan u hier geen aannemelijke uitleg voor geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U beweert dan dat de verklaring voor DVZ de zaak van uw zus betrof, maar de zaak van uw zus vond eind 2013 in oktober plaats, en dus niet in maart 2014 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U wordt er op gewezen dat de datums niet overeenkomen, en u verandert uw uitleg naar het politieonderzoek dat naar u en uw oom gevoerd zou worden. Geconfronteerd met het feit dat er wel degelijk “een proces” staat, geen “onderzoek van de politie”, een proces dat voor de Lagos State High Court zou gekomen zijn, een rechtbank die u niet eerder vernoemde in het interview, legt u slechts vage verklaringen af over een bevel van de rechtbank om jullie te vinden. Gevraagd hoe u dan weet dat dit van de Lagos High Court komt, stelt u dat daar de eerste zaak was, hoewel u voordien steeds over de Ojo Court sprak (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15, 17, 18). De vaststelling blijft echter dat u voor de DVZ verklaarde dat er een proces tegen u werd gestart, terwijl u hier voor het CGVS geen melding meer van maakt en desgevraagd beweert dat er slechts een opsporingsbevel werd uitgevaardigd door de rechtbank (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Hoe u dan op de hoogte raakte van dit opsporingsbevel kan u in het geheel niet uitleggen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24), u beperkt zich tot ad hoc verklaringen die wisselen naargelang de vraagstelling van de interviewer.

Niet enkel met betrekking tot de opgestarte procedures, maar ook met betrekking tot uw datum van vertrek uit Nigeria, legt u wisselende verklaringen af. Zo stelde u voor de DVZ aanvankelijk dat u in maart 2015 uit Nigeria vertrok en slechts enkele maanden in Libië verbleef (zie “Verklaring DVZ” d.d. 12/9/2018, in het administratief dossier, pt. 10 en pt. 37). Later stelde u echter dat u reeds in maart 2014 Nigeria verliet en dat u meer dan een jaar in Libië verbleef (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, pt. 3.5 (in het administratief dossier); zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5, 6).

Met betrekking tot de vrees die u aanhaalt ten overstaan van de vrienden en familie van de Bale (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11, 21) kan vooreerst het volgende worden opgemerkt.

U stelde zeker te zijn dat ze niet blij zouden zijn om u te zien (wat niet zo vreemd is indien u betrokken was bij de dood van Bola). U ging verder met te stellen dat uw leven in gevaar zou zijn, maar u bleef bijzonder vaag met betrekking tot het staven van deze vrees voor uw leven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Het enige incident dat u noemde met deze mensen is het in brand steken van de winkel nadat de jongen stierf (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U noemde geen verdere incidenten tussen de brand en uw vertrek uit Nigeria (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Gevraagd hoe u weet wie de winkel in brand stak, verklaarde u slechts dat ze de winkel niet in brand zouden gestoken hebben indien jullie geen problemen hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U slaagde er verder ook niet om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer naar Nigeria nog steeds gezocht zou worden door de familie en vrienden van Bola. Gevraagd waarom u denkt dat u nog een vrees hebt ten aanzien van de vrienden van de jongen, zeven jaar na de gebeurtenissen, antwoordde u dat het normaal is in Nigeria om zelfs na 15 jaar nog problemen te hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U werd dan gevraagd of u zelf persoonlijk indicaties hebt dat u nog steeds problemen zou hebben, waarop u weer in hypothetische stellingen vervalt en u enkel weet dat ze u zullen vinden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U noemde verder geen enkel incident en uw broer en moeder verblijven nog steeds in Lagos (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6).

Het CGVS wijst verder op het feit dat u incoherent bent over de feiten die aanleiding gaven tot het conflict waarbij uw oom een jongen sloeg die later overleed en dat u bovendien bijzonder vaag blijft over de sleutelfiguren die bij deze feiten betrokken zouden zijn geweest.

U stelt immers dat alles begon met de ontvoering van uw zus en haar uiteindelijke overlijden (vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, pt. 3.5, in het administratief dossier; notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Voor de DVZ stelt u vervolgens dat er een getuige was van de ontvoering, die één van de daders herkende als zijnde een vriend van iemand die verliefd was op uw zus. De ene persoon die herkend werd kon gevat worden door de politie.

Hij ontkende de dader te zijn en nam een advocaat. Bij gebrek aan bewijs mocht hij vertrekken. Op Valentijnsdag in 2014 zag uw oom de jongen die werd vrijgelaten. Hij sloeg hem en de jongen verloor het bewustzijn. De jongen zou **diezelfde nacht** in het ziekenhuis overleden zijn. Uit het relaas dat u voor de DVZ doet, kan slechts worden afgeleid dat de vriend van een jongen die op uw zus verliefd was, gearresteerd werd, en later overleed, door toedoen van uw oom. (Vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, pt. 3.5, in het administratief dossier.) Voor het CGVS verklaart u echter dat er een misverstand plaatsvond tussen uw oudere zus en de jongen waarmee ze een relatie had.

U stelt dat de jongen naar haar huis kwam met zijn vrienden en dat ze haar meenamen. De huisgenote van uw zus herkende één van de mannen, en hij en zijn vrienden werden opgepakt. De mannen ontkenden en werden vrijgelaten. Later zag uw oom één van de mannen in de White Rose. Hij viel hem aan en de man stuurde in elkaar. (Notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10) Na enkele dagen hoorden jullie dat hij overleed (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Later in het onderhoud stelt u dat er drie personen werden aangehouden door de politie, opgesloten werden en naar Ojo Court gingen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Van die drie personen is (de) Bola degene die een relatie had met uw zus en het is (de) Bola die later door uw oom in elkaar wordt geslagen en **twee dagen later** overleed (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13, 19). **Uw relaas voor het CGVS komt dus geenszins overeen met uw relaas voor de DVZ.** In plaats van één persoon werden er nu drie personen gearresteerd en in plaats van de vriend die door de getuige werd gezien, is het nu (de) Bola zelf die overleed, na twee dagen, in plaats van diezelfde nacht.

U verklaarde in uw vrij relaas ook dat Bola, de partner of vermeende partner van uw zus, die nacht langskwam omdat ze relationele problemen hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Gevraagd naar wat die problemen juist waren, gaf u eerst aan dat u eigenlijk niets weet over haar relaties en dat zij niet thuis woonde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U werd er op gewezen dat u zelf verklaringen aflegde over het feit van relationele problemen, en dan begint u uit te leggen dat hij uw zus beschuldigd had van vreemdgaan omdat ze zijn avances had geweigerd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Dat u eerst zelf relationele problemen aanhaalt, om vervolgens, gevraagd naar deze problemen, op te werpen dat u niets over de relaties van uw zus weet, is zeer opmerkelijk. De huisgenote van uw zus, R., zou uw oom Joseph hebben gebeld toen ze uw zus hoorde schreeuwen. Ten eerste plaatst u in uw vrij relaas de gebeurtenissen in het studentenhuis nog tijdens de nacht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10), en plaatst u het moment dat R. uw oom belde in de ochtend, toen u zelfs al in de werkplaats was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Gevraagd waarom R. uw oom pas in de ochtend belde, gezien de jongens in de nacht kwamen en ze toen uw zus hoorde schreeuwen, kan u enkel antwoorden dat u het niet weet, dat ze misschien dacht dat ze zou terugkomen. Geopperd dat het toch vreemd is dat ze zo lang zou wachten, gegeven het feit dat ze uw zus hoorde schreeuwen, antwoordde u enkel dat u daar niet was en dat R. haar hoorde schreeuwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Ten tweede is er het feit dat u bijzonder vaag bent over hoe R. aan het telefoonnummer van uw oom kwam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Ze zou het telefoonnummer van oom Joe via de telefoon van uw zus hebben gehad, maar het is u ook niet duidelijk hoe R. dan wist dat ze Joe moest bellen. Het zou moeten zijn dat C., Joe als 'oom' had opgeslagen. Het is echter zeer merkwaardig dat R. zo ver zou gaan zonder eerst de reflex te hebben om de politie te verwittigen wanneer haar vriendin gekidnapte werd.

Nadat uw oom door R. gebeld werd, ging hij nog eerst langs u in de werkplaats alvorens te gaan kijken in de universiteit van uw zus en daar naar R. te gaan luisteren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het is niet aannemelijk dat uw oom wel nog langskwam in de werkplaats maar u niet op de hoogte stelde van het telefoontje, zijn reden om naar Lasu te gaan. Het is immers zijn nichtje, maar uw zus die op dat moment verdwenen was. U zou hem zelfs gevraagd hebben waarom hij ging, maar u kan niet verklaren waarom hij u niet gewoon op de hoogte stelde. U was op dat moment ook al 22 jaar oud, het is dus niet zo dat u te jong was voor dergelijke zaken. **Doorheen heel het interview legde u verklaringen af die wijzen op een opvallende passiviteit met betrekking tot de zoektocht naar uw zus, waardoor u niet overtuigt dat uw zus op dergelijke manier verdwenen is.** Uw oom zou na zijn bezoek aan Lasu eerst nog uw moeder zijn gaan halen om samen met haar een aangifte te doen bij de politie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Gevraagd waarom hij niet alleen kon gaan, kon u daar geen antwoord op geven. Daarenboven, nam hij ook R. niet mee naar de politie, de kroongetuige in heel de zaak van de verdwijning en de enige die een van de daders had gezien (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U werd gevraagd om uit te leggen hoe de zoektocht naar uw zus verlopen was en wat u zelf deed om uw zus te zoeken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U beweerde dat jullie overal gezocht hebben maar dat Lagos groot is. Gevraagd waar u dan overal zocht, geeft u weinig concrete informatie, maar verklaart u slechts dat jullie in gebouwen zocht waar niemand ging, rond de school. Gevraagd in welke gebouwen u zocht, herhaalt u slechts "rond de schoolomgeving". Uw verklaringen hier wijzen opnieuw niet op een persoonlijke, doorleefde ervaring, van een intense zoektocht naar uw verdwenen zus. Uw zus werd uiteindelijk na drie dagen teruggevonden op een bouwterrein, maar u kan ook niet verklaren waarom de arbeiders haar dan niet eerder vonden, u stelt slechts dat het een 'groot gebouw' was en dat de arbeiders misschien vrijaf hadden.

Uw verklaringen over de ontvoering van uw zus en over de personen die werden gearresteerd op verdenking van haar ontvoering, zijn bovendien bijzonder vaag.

U begint uw relaas met de verklaring dat uw oudere zus problemen had met haar vriendje, de jongen met wie ze een relatie had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). U verklaarde dat hij de zoon van de Bale was. U werd gevraagd om meer over hem te vertellen, waarop u beweerde niets over hem te weten, dat u enkel weet wat u hoorde terwijl jullie hem zochten en dat u hoorde dat hij tot een cult behoorde. Wanneer u echter gevraagd werd tot welke cult hij behoorde, kon u dat niet vermelden. (Notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11.) Gevraagd naar zijn naam, antwoordde u met 'Bale'. Zijn volledige naam stelt u niet te kennen, u kent enkel de naam Bale. Gevraagd naar de naam van zijn vader stelt u dat zijn vader Bale is en dat u zijn naam niet kent. Gevraagd of Bale dan een naam of een titel is, stelt u dat het zijn titel is en dat Bale de Yoruba titel is van de plaatselijke chieft. Gevraagd of vader en zoon dan dezelfde titel hadden, antwoordde u ontkennend. Gewezen op het feit dat u hen beide als Bale benoemde, stelt u nu dat de jongen Bola is en de vader Bale. (Notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12.) Nochtans antwoordde u eerder wel degelijk met 'Bale', gevraagd naar de naam van uw zus haar vriendje. Noch van de vader, noch van de zoon kent u de (volledige) naam, u komt niet verder in uw kennis over hen dan hen te identificeren als 'Bale' en ook wel 'Bola' voor de jongen. U werd nogmaals aangespoord om meer te vertellen over de jongen, degene waarvan u toch beweerde dat hij de moordenaar van uw zus is, die u zag in het politiekantoor en op de rechtbank (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16), en die later door uw oom werd gedood (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U blijft echter herhalen dat u die jongen niet kent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U werd dan verder over zijn familie bevraagd, maar u kent zijn grote familie niet, of hoe lang hij al een relatie had met uw zus (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Nochtans beweerde u deze persoon zelf gezien te hebben in het politiestation (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13; p. 16) en op de rechtbank tijdens het proces voor uw zus. Meer nog, u gaf zelf aan dat jullie na hun arrestatie speciaal naar het politiestation gingen om te zien wie betrokken was bij de kidnapping van uw zus (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). **Dat u vervolgens niet eens de naam kan geven van de persoon die betrokken zou zijn bij de dood van uw zus, tart alle verbeelding.** Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u een laatste kans geboden om zo veel mogelijk informatie te geven over de moordenaar van uw zus, waarop u herhaalde dat u hem niet kende en dat u niet naar die universiteit ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Echter, u moest helemaal niet naar de universiteit gaan om hem te kennen, u hebt hem zelf vaak genoeg gezien en het feit dat hij uw zus vermoordde zou al reden genoeg moeten zijn voor u om meer over hem te weten. U kende hem als 'Bola' omdat ze hem op het politiestation zo noemden, u kan niet verklaren waarom u dan zijn volledige naam niet kende (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). **Dat u op geen enkel moment zijn echte naam zou hebben opgevangen, is allerminst geloofwaardig.** Een ander aspect dat u steeds maar herhaalde is het feit dat de Bale rijk was, en dat hij en zijn zoon daarom altijd zichzelf zouden kunnen vrijkopen door de politie om te kopen. Gevraagd naar hoe ze dan zo rijk zijn geworden, blijft u zeer algemeen dat alle Bale met de overheid samenwerken en rijk zijn, zonder daarbij ook maar iets van persoonlijke informatie te geven over de Bale en Bola die zo cruciaal zijn in uw relaas (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23 en p. 25).

Ook wat de overige sleutelpersonen in uw asielrelaas betreft kunnen dezelfde bemerkingen gemaakt worden. Gevraagd naar de andere twee personen die samen met de 'partner' van uw zus gearresteerd werden (samen met Bola dus), geeft u aan hen ook niet te kennen. Zelfs de vriend van Bola, degene die nota bene door R. werd herkend als één van de ontvoerders van uw zus, kent u niet bij naam. (Notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13.) U weet overigens niet waar die twee vrienden van Bola nu zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26).

De vrienden en familie van de moordenaar van uw zus zouden ook de werkplaats van uw oom, waar u ook werkte, in brand zijn gaan steken nadat de moordenaar (van uw zus) overleden was ten gevolge van zijn verwondingen. U werd nogmaals de kans geboden om meer over deze vrienden, de familie, te vertellen, maar wederom slaagde u daar niet in. U herhaalt slechts dat u hoorde dat de jongen in een cult zat en dat veel mensen de werkplaats in brand hadden gestoken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Hetzelfde geldt ook voor de vrienden van uw broer/oom die betrokken waren in het gevecht in de White Rose die avond. U kan enkele van hun bijnamen geven, maar u hebt geen idee want hun echte namen zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19).

Door uw overduidelijk gebrekkige kennis over nagenoeg elke persoon die ook maar enigszins van belang is in uw verhaal – in het bijzonder de personen die betrokken zouden zijn geweest bij de ontvoering van uw zus - maakt u in het geheel niet aannemelijk dat uw zus effectief ontvoerd en vermoord werd, noch dat één van de verdachten later gedood werd door toedoen van uw oom.

U kan dan ook niet overtuigen enige repercussies te vrezen van de familie en vrienden van de Bale en Bole, nu blijkt dat de feiten die aanleiding zouden gegeven hebben tot hun wraakgevoelens, alle geloofwaardigheid missen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Er kan nog opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_secuR.ire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Lagos te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24 augustus 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. Verzoeker voert in het verzoekschrift het volgende middel aan:

"Artikel 1A van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen; artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM); artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie; art. 48/3 tot art. 48/8 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980); artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; het algemeen beginsel van voorzichtigheid, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"Verwerende partij is van mening dat verzoeker er niet in geslaagd is om geloofwaardig te maken dat hij zijn land verliet vanwege een gegronde vrees voor de represailles van de vrienden en familie van de

moordenaar van zijn zus of uit vrees voor de politiediensten, die hem zouden zoeken naar aanleiding van de dood van de moordenaar van zijn zus door toedoen van zijn oom.

1) Betreffende de juridische procedures die opgestart werden in Nigeria

Verwerende partij is van mening dat verzoeker geen duidelijkheid schept wat betreft de juridische procedures die opgestart werden in Nigeria.

Hij weerhoudt dat er een onderzoek van de politie werd opgestart in 2014, en niet zozeer een gerechtelijke procedure. Het politieonderzoek zou later wel leiden tot een rechtszaak voor de Lagos State High Court, vanwaar waarschijnlijk de vergissing of het misverstand op de Dienst vreemdelingenzaken.

2) Datum van vertrek uit Nigeria

Verwerende partij merkt op dat verzoeker wisselende verklaringen aflegt betreffende zijn datum van vertrek uit Nigeria.

Verzoeker wenst te verduidelijken dat hij Nigeria verlaten heeft in maart 2014 (zoals hij ook verklaard heeft gedurende zijn tweede interview op de Dienst vreemdelingenzaken en zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS). Hij was heel gestrest gedurende zijn allereerste interview, waardoor hij zich vergist heeft tussen maart 2014 en maart 2015. Deze vergissing maakt hoe dan ook geen kernelementen uit van het asielrelaas van verzoeker.

3) Vrees van verzoeker ten overstaan van de vrienden en familie van Bola

Verwerende partij is van mening dat verzoeker vaag blijft tot het staven van zijn actuele vrees ten overstaan van de vrienden en familie van Bola.

Verzoeker wenst echter op te merken dat zijn winkel reeds in brand gestoken werd in Nigeria en dat hij rechtstreeks gelinkt wordt aan de dood van de jongen. Gelet op de ernst van de feiten die plaatsgevonden hebben en het feit dat er reeds een buitengerechtelijke vergelding is geweest (door van Bola als vergelding van de moord op de zus van verzoeker), meent hij dan ook dat het louter vestriken van de tijd zijn schuld in de ogen van de familie van de overledene niet zal uitwissen en dat hij daarom represailles riskeert, zelfs 7 jaar later.

Moest hij terugkeren, zou de familie hem terugvinden en hem doden, zoals ook zijn oom, per ongeluk, Bola heeft gedood.

4) De sleutelfiguren

Verwerende partij meent dat verzoeker heel vaag blijft over de sleutelfiguren die bij de feiten betrokken zouden zijn geweest.

Verzoeker weerhoudt dat er drie personen gearresteerd werden en dat Bola na twee dagen overleed aan zijn verwondingen.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij op de Dienst vreemdelingenzaken amper de tijd kreeg om zijn relaas te vertellen en te verduidelijken. Er werd hem gevraagd om snel te gaan, om niet in detail te gaan en er werd hem gezegd dat hij later de kans zou krijgen om zijn relaas in detail uit te leggen en te verduidelijken, alsook eventuele fouten recht te zetten.

Betreffende de relatie van de zus van verzoeker en Bola, wenst verzoeker te verduidelijken dat hij via via gehoord had dat zij samen waren. Hij had na de verdwijning van zijn zus gehoord dat zij vreemdgegaan zou zijn geweest en dat zij daarom ontvoerd werd. Dit waren echter enkel geruchten die de ronde deden, zonder concreet bewijs van het vreemdgaan. Verzoeker had zelf bijna geen informatie over de relatie van zijn zus en Bola. Dit is de reden waarom hij gezegd heeft gedurende zijn persoonlijk onderhoud dat hij niets over de relatie van zijn zus weet.

Betreffende de reactie van R., wenst verzoeker te verduidelijken dat hij zelf natuurlijk niet kan weten waarom zij pas in de ochtend gebeld heeft naar zijn oom. Waarschijnlijk aarzelde zij om iemand in de nacht de storen voor iets waarover zij nog maar weinig informatie had en heeft zij slechts in de ochtend beseft dat de zus van verzoeker niet teruggekomen was, spoorloos was en dat haar verdwijning weldegelijk verontrustend was. Het is heel moeilijk om de reactie van een persoon in dergelijke omstandigheden te voorzien. Verzoeker is hoe dan ook niet verantwoordelijk voor het handelen van R. in deze situatie.

Betreffende de passiviteit van verzoeker met betrekking tot de zoektocht naar zijn zus, wenst deze op te merken dat zijn zus zelfstandig en meerderjarig was. Iedereen had natuurlijk de hoop dat zij vanzelf terug zou komen en dat dit allemaal een misverstand was.

Hij zal proberen, om de werkelijkheid van de verdwijning en dood van zijn zus te bewijzen, om in de loop van deze procedure documenten neer te leggen hieromtrent."

Verzoeker geeft nog een theoretische uiteenzetting over de bewijslast en het voordeel van de twijfel.

Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire bescherming. Hij besluit dienaangaande het volgende:

“Verzoeker is bijgevolg van mening dat aan hem, op zijn minst, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden aangezien er geen plaats is waar hij zich redelijkerwijs opnieuw zou kunnen vestigen in Nigeria, zonder het risico te lopen dat zijn grondrechten, en in het bijzonder artikel 3 van het EVRM, geschonden zouden worden, gelet op de uiteenzettingen supra.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoeker geen enkel document neerlegt ter staving van zijn identiteit of asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan, *quod non in casu*.

5. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria uit vrees voor represailles van de vrienden en familie van de moordenaar van verzoekers zus. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielaanvraag, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekers verklaringen over juridische procedures die zouden zijn opgestart in Nigeria zijn niet eensluidend. Zo liet hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog optekenen dat er een proces tegen hem gestart is in maart 2014 op de rechtbank Lagos State High Court (vragenlijst CGVS, vraag 3.2), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud ontkende dat er een dergelijke procedure werd opgestart (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) p. 24). In het verzoekschrift wordt er gesteld dat er een onderzoek van de politie werd opgestart in 2014, maar niet zozeer een gerechtelijke procedure, doch dat het politieonderzoek later wel zou leiden tot een rechtszaak voor de Lagos State High Court. Toen verzoeker op het Commissariaat-generaal geconfronteerd werd met zijn afwijkende beweringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, gaf verzoeker echter allerlei wisselende antwoorden die kennelijk werden aangepast naarmate werd doorgevraagd. Dat het verzoekschrift een zoveelste versie van de feiten toevoegt, kan de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen dan ook niet verschonen.
- Verzoeker legde incoherente verklaringen af omtrent zijn datum van vertrek uit Nigeria. Hij stelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken aanvankelijk dat hij in maart 2015 uit Nigeria vertrok en slechts enkele maanden in Libië verbleef (verklaring DVZ, vragen 10 en 37), om dan later te beweren dat hij reeds in maart 2014 Nigeria verliet en meer dan een jaar in Libië verbleef (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities, p. 5-6). In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker door stress zich vergiste tussen maart 2014 en maart 2015, maar dit kan uiteraard niet verklaren waarom verzoeker ook over de duur van zijn verblijf in Libië dermate afwijkende verklaringen aflegde.
- Verzoekers verklaringen over de actualiteit van zijn vrees ten overstaan van de vrienden en familie van de Bale, de man die gedood werd door zijn oom, zijn niet overtuigend (notities, p. 11, 21). Hij vermeldde enkel het in brand steken van de winkel nadat de jongen stierf, maar kon niet uitleggen hoe hij met zekerheid wist wie de daders waren (notities, p. 21). Na deze brand waren er geen verdere incidenten hoewel zijn moeder en broer nog steeds in Lagos verblijven (notities, p. 6, 23). Ook in het verzoekschrift blijft het bij loutere veronderstellingen over de actualiteit van zijn vrees, zonder voornoemde vaststellingen te verklaren.
- Aangaande de ontvoering van zijn zus, waarmee alle problemen begonnen, en de daaruit voortvloeiende dood van een van de ontvoerders, gaf verzoeker twee uiteenlopende versies van de feiten. Verzoekers relaas dienaangaande bij de Dienst Vreemdelingenzaken komt niet overeen met wat hij vertelde tijdens het persoonlijk onderhoud, wat betreft het aantal personen dat gearresteerd werd, wie gedood werd door de oom en wanneer die persoon overleed (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities, p. 10). In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken amper de tijd kreeg om zijn relaas te vertellen en te verduidelijken, dat aan hem gevraagd om snel te gaan en om niet in detail te gaan en dat hij werd verteld dat hij later de kans zou krijgen om zijn relaas in detail uit te leggen en te verduidelijken, alsook eventuele fouten recht te zetten. Dienaangaande wordt geantwoord dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielsrelaas vermeldt. *In casu* betreffen de ontvoering van zijn zus en de dood van een van de ontvoerders dé kernelementen van zijn asielsrelaas en hij beschreef deze gebeurtenissen op geheel inconsequente wijze. Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Engels en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Ten slotte werd verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was en of hij alle redenen heeft kunnen geven waarom hij niet kan terugkeren naar Nigeria (notities, p. 4). Verzoeker heeft echter nagelaten enige opmerkingen te maken over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en hij heeft geen beweerdelijk foute of fout genoteerde verklaringen rechtgezet. Het volstaat dan ook niet om in het verzoekschrift plots te stellen dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans niet kreeg om correcte verklaringen af te leggen. Verzoeker toont zodoende niet aan dat wat in de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft.

- Verzoekers verklaringen over (wat hij weet over) de relatie van zijn zus zijn eveneens wisselend en incoherent (notities, p. 13-14). De uitleg in het verzoekschrift, dat hij enkel geruchten hoorde, doet hieraan geen afbreuk.
- De door verzoeker geschetste gang van zaken na de ontvoering is niet geloofwaardig. Zo zijn verzoekers verklaringen over wanneer en hoe R. (de huisgenote van zijn zus) de oom informeerde (notities, p. 14-15) geheel onaannemelijk. Ook de handelingen van verzoekers oom naar aanleiding van deze informatie zijn bezwaarlijk logisch (notities, p. 15). De beweringen in het verzoekschrift, met name dat verzoeker zelf niet kan weten waarom R. pas in de ochtend gebeld heeft naar zijn oom en dat hij niet verantwoordelijk is voor het handelen van R. in deze situatie, kan de geloofwaardigheid van verzoekers versie van de feiten niet herstellen. In die zin wordt er nog op gewezen dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.
- De onmogelijkheid van verzoeker om enigszins gedetailleerd dan wel doorleefd te vertellen over de zoektocht naar zijn zus en wat hij zelf heeft ondernomen (notities, p. 17), doet tevens afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. De uitleg in het verzoekschrift dat zijn zus zelfstandig en meerderjarig was en iedereen hoopte dat zij vanzelf terug zou komen en dat dit allemaal een misverstand was, kan uiteraard niet verklaren waarom verzoeker niet kan vertellen over de zoekacties waaraan hij wel zelf beweerdelijk zou hebben deelgenomen.
- Verzoeker bleek tevens nagenoeg geheel onwetend over de personen die werden gearresteerd op verdenking van de ontvoering van zijn zus. Zo kende hij niet eens de volledige naam van haar partner, noch van de andere ontvoerders (notities, p. 11-13), hoewel hij beweerdelijk naar het politiestation ging na de arrestaties om te zien wie betrokken was bij de ontvoering (notities, p. 16) en hij ook aanwezig zou zijn geweest op de rechtbank tijdens het proces van zijn zus (notities, p. 18). Verzoeker blijkt ook niet te weten waar die twee vrienden van Bola nu zijn (notities, p. 26).

6. Verzoeker verklaart verder niet te kunnen terugkeren naar Nigeria uit voor de politiediensten, die hem zouden zoeken naar aanleiding van de dood van de moordenaar van zijn zus. Uit verzoekers verklaringen kan echter worden afgeleid dat het logisch en gerechtvaardigd is dat de politie verzoeker in dit verband zou willen ondervragen, als medeplichtige dan wel als getuige van de aanval op de moordenaar van zijn zus. Verzoekers stelling dat hij naar aanleiding van zijn aanwezigheid of betrokkenheid bij dit incident gezocht wordt door de politie wijst dan ook geenszins op een nood aan internationale bescherming. Verzoeker toont ook niet aan dat hij of zijn oom geen eerlijk proces zouden krijgen indien ze het verloop van dergelijk proces zouden afwachten. Integendeel, uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij het niet uitsluit dat hij “*zou slagen*” in de rechtbank (notities, p. 22-23).

7. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en zijn vrees, het louter “*weehouden*” van één versie van de feiten zonder eerdere tegenstrijdigheden te verklaren en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent verzoekers onwetendheden. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert geen verweer inzake de motivering omtrent de veiligheidssituatie. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat er in Lagos, Nigeria, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

10. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS